

*Postani w duchu
Chrystusa Wcielonego*

Adwent
i Narodzenie Pańskie

CZŁOWIEK

Wydawca: Archidiecezja Poznańska
Redakcja: ks. Krystian Sammler
Korekta: Maciej Lorenz
ISBN: 978-83-65406-36-1

WPROWADZENIE

ZAŁOŻENIA, CELE, TEMATYKA PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO DLA KOŚCIOŁA W POLSCE PT. „POŚLANI W POKOJU CHRYSYTA” NA ROK 2021/2022

Wstęp

Trzecia część ogólnopolskiego programu duszpasterskiego „Eucharystia daje życie” na lata 2019–2022 podejmuje tematykę skutków udziału wiernych we Mszy Świętej. W centrum uwagi tej refleksji znalazły się wysiłki na rzecz bardziej świadomego udziału wiernych Eucharystii oraz odkrywania zadań, które wynikają z „owoców Komunii Św.” (KKK1391). Zadania te wpisują się w hasło trzeciego roku realizacji programu duszpasterskiego o Eucharystii „Pośłani w pokoju Chrystusa”. Kieruje nas ono bezpośrednio w stronę misji, której Chrystus Pan udziela wszystkim zebrany przy eucharystycznym stole.

Nawiązując do szerszego kontekstu omawianej tematyki, zarysowanej przede wszystkim w adhortacji apostoelskiej *Sacramentum caritatis* Benedykta XVI, należy zauważyć, że priorytety kolejnego etapu ogólnopolskiego programu duszpasterskiego należą do obszaru eucharystycznej natury życia chrześcijańskiego, którą papież traktuje jako punkt docelowy dla wiernych uczestniczących w Najświętszej Ofierze. Pojawiające się w dokumencie pojęcia pokrewne, takie jak „życie na sposób dnia Pańskiego” czy „eucharystyczny styl życia”, wyznaczają i podkreślają treściowy zasięg tego określenia. Innym istotnym pojęciem, do którego odnosi się program duszpasterski, jest wyływająca z przeżytej Eucharystii chrześcijańska misja.

Biorąc pod uwagę aktualną sytuację duszpasterską w parafiach, należy zauważyć m.in. obserwowany od wielu lat spadek uczestnictwa

wiernych w niedzielnej Mszy św. w skali całego kraju. To zjawisko staje się dla duszpasterzy nie tylko wezwaniem do podjęcia wysiłków ukierunkowanych na zatrzymanie lub odwrócenie tego niekorzystnego zjawiska, ale także do podjęcia próby właściwego odczytania i wypełniania zadań wypływających z Eucharystii.

Zbagatelizowanie pytania o konsekwencje spotkania z Jezusem Chrystusem i przyjmowania Jego Ciała przyniosło ze sobą szereg negatywnych konsekwencji, które są przez nas odczuwane na wiele różnych sposobów. Wystarczy w tym miejscu wspomnieć o застоju, który obserwujemy na polu pozyskiwania nowych członków do rozmaitych gremiów, grup formacyjnych lub charytatywnych w parafiach. Zdarza się także, że duszpasterze „oddają” pełną inicjatywę świeckim stowarzyszeniom, ruchom czy nawet partiom politycznym, często nie podejmując nawet próby zainteresowania wiernych konkretną formą zaangażowania.

Układ programu

„Prawdziwe spotkanie z Chrystusem Panem we wspólnocie eucharystycznej – jak zaznaczają biskupi polscy – budzi w sercu radość i przynagla do dzielenia się doświadczeniem wiary”¹. Ścieżkom realizacji trzeciego etapu programu duszpasterskiego będzie towarzyszyło biblijne motto, zaczerpnięte z Ewangelii wg św. Jana: „Ten, kto mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57). Wskazuje ono na wewnętrzny związek pomiędzy eucharystycznym stylem życia a misją udzielaną wiernym w ramach każdej Mszy Św.

Od strony treściowej eucharystyczna natura życia chrześcijańskiego obejmuje szerokie spektrum postaw i zadań, które w tym miejscu można zarysować jedynie w sposób bardzo ogólny. Obejmuje ona między innymi sprawowanie Eucharystii, które jest szczytem „działania, przez które Bóg w Chrystusie uświęca świat, a równocześnie szczytem kultu” (KKK 1325); stwarza również możliwość jednoczenia się z Jezusem

¹ Konferencja Episkopatu Polski, list na Rok Eucharystii Eucharystia źródłem i szczytem życia i misji Kościoła z 22 października 2004 r.

Chrystusem, rozpoznawania lub ponownego obudzenia w sobie wiary w przemieniającą moc Eucharystii. Prowadzi też do odkrycia zasady nowego życia, której nie możemy zachować jedynie dla siebie.

W tym kontekście warto wskazać przynajmniej na niektóre zagadnienia szczegółowe powiązane z Eucharystią, ponieważ z ich interpretacji zostaną wyprowadzone konkretne zadania. Wśród nich należy wyliczyć: ofiarę z siebie w komunii z całym Kościołem, upodobnienie się do Jezusa Chrystusa, kształt służby chrześcijanina dla Kościoła i świata, świętowanie niedzieli jako dnia Pańskiego (również w jego wymiarze pozaliturgicznym), odkrycie na nowo sensu pracy, poznanie uwarunkowań osobistej wolności oraz zaangażowanie na rzecz pokoju i sprawiedliwości.

Wspólnym mianownikiem przywołanych zadań jest pojęcie misji, będącej zarówno istotnym elementem każdej celebracji Mszy Św., jak i kryterium kształtującym eucharystyczny styl życia. Papież Franciszek przypomina, że obejmuje ona wysiłki zarówno na rzecz wewnętrznej przemiany na wzór Jezusa Chrystusa, jak również odtwarzanie różnych aspektów ziemskiego życia Chrystusa, aby je następnie ucieleśnić w konkretnych wyborach i postawach².

Można więc przyjąć, że właściwe odczytanie i zrozumienie misji oraz związanej z nią dynamiki ma kluczowe znaczenie dla realizacji programu duszpasterskiego. Kontemplacja tajemnicy Eucharystii pozwala nam dojść do przekonania, że Jezus Chrystus jest w niej nie tylko obecny i udzielający się na wiele różnych sposobów, ale jest również tym, który posyła. Misja nie jest tylko pewnym dodatkiem do naszego; życie dzięki Eucharystii staje się misją, gdyż przez życie każdego z nas Bóg pragnie coś powiedzieć światu.

² Por. Franciszek, adhortacja apostolska *Gaudete et exultate*, nr 20.

Koncepcja programu

Z duszpasterskiego doświadczenia wynika, że dla bardzo znaczącej grupy uczestników niedzielnej Eucharystii kwestia rozumienia jej konsekwencji dla ich życia nie przedstawia większej wartości i zamyka się raczej w sferze prywatności. Wydaje się, że w tym miejscu dotykamy jednej z większych słabości Kościoła naszych czasów. Są nią nieprzeżyta do końca Eucharystia oraz zamazany bądź rozmyty horyzont naszej wiary. Dlatego kolejny etap realizacji programu duszpasterskiego nie stawia sobie za cel punktowego uzdrowienia opisanej wyżej sytuacji, ale dąży do położenia solidnego fundamentu pod budowę eucharystycznego stylu życia. Chodzi więc o takie uformowanie uczestników Eucharystii, aby tajemnica, w którą wierzą i którą celebryją, stała się w nich zasadą nowego życia oraz formą chrześcijańskiej egzystencji.

Eucharystyczny styl życia, jak uczy nas Benedykt XVI, odznacza się cechami, które wskazują jednocześnie na skuteczność eucharystycznego kultu³:

- angażuje ludzką rzeczywistość w codzienności, a to oznacza, że nasze myśli, słowa i uczynki mają w Eucharystii swoje miejsce i są w niej przeżywane;
- jest miejscem spotkania z Bogiem, na które wnosimy całe nasze życie, bez potrzeby rezerwowania niektórych sfer tylko dla siebie;
- staje się sposobem nowego przeżywania wszystkich okoliczności naszego życia, w tym również tych, których nie rozumiemy, nie potrafimy zaakceptować, które traktujemy jako krzywdzące lub niechciane.

Osobną kwestię stanowią jeszcze dwa inne dwa zagadnienia. Pierwsze z nich łączy się z aktualną sytuacją duszpasterską Kościoła, naznaczoną obecnością pandemii koronawirusa. Zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami Komisja Duszpasterska KEP podjęła starania o uzupełnienie treści drugiego roku realizacji programu duszpasterskie-

³ Por. Benedykt XVI, posynodalna adhortacja apostołska *Sacramentum caritatis*, nr 70n.

go specjalnym dodatkiem, prezentującym teologiczną refleksję i pastoralne wyzwania w kontekście zmagania się ze skutkami COVID-19. Ponieważ nie znamy daty ostatecznego przezwyciężenia obecnej sytuacji, należy się liczyć z dalszym podejmowaniem tej problematyki w ramach prac koncepcyjnych nad programowaniem duszpasterskich działań.

Drugie zadanie wiąże się z przesłaniem watykańskiej instrukcji „Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła”⁴, która postuluje pogłębienie rozumienia parafii i jej funkcji. Instrukcja, która w części duszpasterskiej nawiązuje do pierwszej encykliki papieża Franciszka *Evangelii gaudium*, nie zawiera wprawdzie bezpośrednich odniesień do Eucharystii, ale prezentowane w niej wnioski wypływają z głębszego rozumienia Eucharystii oraz misji, której ona udziela swoim uczestnikom.

Adresaci

Biorąc pod uwagę ogólne założenia programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce pt. „Eucharystia daje życie”, należy stwierdzić, że jego adresatami pozostają wszyscy ochrzczeni. Prawdą jest również to, że nie wszyscy wnoszą identyczny wkład w realizację programu duszpasterskiego. Możemy założyć, że osoby uformowane już w duchu eucharystycznym stają się przewodnikami dla tych, które na tej drodze stawiają dopiero pierwsze kroki. Nie może więc być mowy o wyłączeniu takiej czy innej grupy wiernych z prac związanych z realizacją programu tylko dlatego, że ich eucharystyczna duchowość nie jest jeszcze odpowiednio rozwinięta. Włączenie wiernych w realizację programu duszpasterskiego powinno uwzględniać stopień ich „eucharystycznego wtajemniczenia”.

Przy tej okazji warto również zauważyć, że spektrum możliwości związanych z życiem eucharystycznym wiernych jest bardzo sze-

⁴ Kongregacja ds. Duchowieństwa, Nawrócenie duszpasterskie wspólnoty parafialnej w służbie misji ewangelizacyjnej Kościoła, 29.06.2020 r.

rokie. Od udziału w niedzielnej (lub codziennej) Eucharystii i adoracji Najświętszego Sakramentu, przez formację w grupach parafialnych, aż do podejmowania konkretnych zadań, do których zostajemy wezwani w eucharystycznym posłaniu. Dlatego eucharystyczny styl życia ukazuje się w sposób pełny przede wszystkim we wspólnocie parafialnej.

Zadania

Przygotowanie programu duszpasterskiego na kolejny rok niesie ze sobą konieczność zauważenia konkretnych zadań, które powinny być realizowane na rozmaitych poziomach życia Kościoła. Winien im towarzyszyć wysiłek na rzecz uformowania eucharystycznego stylu życia wiernych, a ich wspólnym mianownikiem powinna się stać misja, którą otrzymujemy w Eucharystii.

Do najistotniejszych zadań o charakterze ogólnym należy zaliczyć troskę o solidny i pełny przekaz prawdy na temat Eucharystii oraz konsekwencji, które wypływają z uczestnictwa w Najświętszej Ofierze. Wprowadzenie wiernych w tajemnicę Eucharystii, obok wysiłku homiletycznego i katechetycznego, wymaga również rozmaitych form duszpasterstwa indywidualnego oraz wymiany doświadczeń w grupach formacyjnych. Z kolei wśród zadań o charakterze bardziej szczegółowym na pierwszy plan wysuwa się obowiązek świętowania niedzieli. Istnieje głęboka potrzeba uświadomienia wiernym prawdy o tym, że zagubienie sensu niedzieli jako dnia Pańskiego jest znakiem zagubienia sensu chrześcijańskiej wolności. Celem przybliżenia rozmaitych wątków świętowania niedzieli warto sięgnąć do rozróżnienia, które przytacza Jan Paweł II w liście apostolskim *Dies Domini*.⁵ Pozostałe zadania zostaną przybliżone poniżej w kluczu czterech zasadniczych celów, którymi posługuje się program duszpasterski.

⁵ Por. Jan Paweł II, list apostolski *Dies Domini*, nr 8 n

Cele

Zaproponowany program duszpasterski zachowuje przyjęty podział na cztery zasadnicze cele: ewangelizacyjny, inicjacyjny, formacyjny i społeczny. Autorzy programu zachowują względną równowagę w poszczególnych obszarach działania przez proporcjonalne rozłożenie zadań. Warto tę zasadę zachować również na kolejnych etapach duszpasterskiego programowania.

CEL EWANGELIZACYJNY

Zasadniczym celem ewangelizacji jest doprowadzenie do wiary, czyli do zapoczątkowania osobistej więzi pomiędzy ewangelizowanym człowiekiem a Jezusem Chrystusem. Znakiem tej więzi jest osobista, bezpośrednia relacja z Chrystusem jako żywą osobą, z Chrystusem, który jest moim Panem i Zbawicielem. Odnosząc tę prawdę do naszych aktualnych zadań, należy zauważyć, że ewangelizacja w tym obszarze powinna prowadzić do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem w Eucharystii, jak również do przyjęcia Jego misji.

Realizacja celu ewangelizacyjnego może więc dotyczyć podjęcia następujących zadań:

- Eucharystia odnawia w wiernych przynależność do Chrystusa i Kościoła (rola wspólnoty, w której przeżywamy Eucharystię);
- Eucharystia wprowadza w nowy eucharystyczny styl życia;
- Eucharystia buduje duchowość i kulturę eucharystyczną;
- Eucharystia jest miejscem odczytania misji wiernych świeckich;
- Eucharystia jest fundamentem duchowości kapłańskiej;
- Eucharystia kształtuje styl życia osób konsekrowanych;
- Eucharystia kształtuje kult Miłosierdzia Bożego;
- znaczenie Eucharystii w życiu błogosławionych i świętych.

CEL INICJACYJNY

Znaczna część istotnych treści, które odkrywamy w misterium Eucharystii, pozostaje w świadomości wielu jej uczestników jedynie czymś deklarowanym. Bardzo często brakuje osobistego odniesienia do sprawowanej tajemnicy, a co za tym idzie, również osobistego zachwyty nad nią oraz przekonania o możliwości zbliżenia się do niej. Dotyczy to zwłaszcza tych elementów Eucharystii, które odsłaniają przed wiernymi perspektywę przemiany i nowego ukierunkowania w życiu.

Najskuteczniejszą metodą wprowadzenia wierzących w ten obszar pozostaje katecheza mistagogiczna, która objaśnia znaczenie przeżywanej Eucharystii (przyjętej Komunii) i wskazuje na praktyczne konsekwencje, które wynikają z udziału w niej, dla życia we wspólnocie chrześcijańskiej. Podejmując temat misji wynikającej z udziału w Eucharystii, należy zwrócić uwagę na objaśnienie wewnętrznej relacji pomiędzy wiarą a celebracją oraz relacji pomiędzy celebracją a codziennym życiem. W sposób szczególny dotyczy to następujących zadań:

- uznanie Eucharystii jako źródła i szczytu kościelnej egzystencji;
- odkrycie przemieniającej mocy Eucharystii oraz możliwości upodobnienia się do Jezusa Chrystusa;
- przyjęcie Eucharystii jako daru, który przemienia nasze życie w duchowy kult składany Bogu;
- doświadczenie celebracji eucharystycznej, która uobecnia i przybliża dar z własnego życia złożony przez Jezusa Chrystusa na krzyżu;
- odkrycie w Eucharystii mocy integrującej wspólnotę Ludu Bożego;
- troska o przekaz wiary w naszych rodzinach;
- przywilej i obowiązek uczestniczenia w niedzielnej i świątecznej Mszy Św.;
- potrzeba formowania katechetów mistagogów.

CEL FORMACYJNY

Realizując cel formacyjny, zwracamy uwagę na kształtowanie świadomości, przekonań i postaw w relacji do Eucharystii, aby jej uczestnicy mogli osiągnąć dojrzałą osobowość, aby cieszyli się stałym rozwojem życia eucharystycznego oraz stali się świadkami jej skuteczności w otaczającym świecie. Realizacja celu formacyjnego dotyka wymiaru ludzkiego, duchowego, intelektualnego i apostołskiego, jak również harmonizuje rozwój w podanych wyżej obszarach. W realizacji celu formacyjnego akcent należy położyć na następujących zagadnieniach:

- ponowne odczytanie i pogłębienie teologii dnia Pańskiego (wymiar paschalny i świętowanie dnia Pańskiego, jego początki, znaczenie dla życia wiary oraz jego związek z Eucharystią);
- wymiary świętowania dnia Pańskiego (*Dies Domini, Dies Christi i Dies Hominis*);
- życie jako ofiara składana Bogu z samego siebie;
- Eucharystia a wyzwolenie przyniesione nam przez Jezusa Chrystusa;
- sens chrześcijańskiej egzystencji, sposób przeżywania czasu oraz relacji w perspektywie eucharystycznej;
- eucharystyczny wymiar pracy formacyjnej wspólnot apostołskich;
- formacja eucharystyczna parafian przez pierwsze piątki miesiąca;
- miejsce Eucharystii w misjach i rekolekcjach parafialnych;
- sposób sprawowania lub uczestniczenia w Eucharystii jako forma oddziaływania apostołskiego.

CEL SPOŁECZNY

Realizacja celu społecznego uświadamia adresatom programu duszpasterskiego o obowiązku dzielenia się chlebem życia, który otrzymaliśmy na Mszy Świętej. Eucharystia, będąca m.in. przestrzenią spotkania z Bogiem, kieruje wiernych ku konkretnym postawom i wyborom, które ostatecznie przyjmują postać chrześcijańskiego świadectwa. W tak pojętej realizacji celu społecznego mieści się również współpraca z innymi organizacjami, które troszczą się o autentyczne dobro wspólne. Działania te dookreśla refleksja nad następującymi kwestiami:

- odkrywanie niedzieli jako święta eucharystycznego i rodzinnego;
- Eucharystia jako podstawa i siła apostołatu;
- świadectwo i misja znakami pogłębionej świadomości eucharystycznej;
- pogłębienie związku pomiędzy tajemnicą Eucharystii a troską o autentyczne dobro wspólne (np.: troska o pokój, sprawiedliwość, pojednanie i przebaczenie);
- Eucharystia a ewangelizacja kultury;
- Eucharystia źródłem braterstwa ludzi;
- znaczenie Eucharystii w dobie pandemii koronawirusa (nowa wrażliwość na bliźniego, troska o zachowanie więzi ze wspólnotą parafialną, transmisje Mszy Świętej itp.).

Temat, hasło i symbol

Zgodnie z wieloletnią tradycją Komisja Duszpasterstwa prezentuje kolejne lata realizacji programu duszpasterskiego w ujęciu hasłowym oraz z odpowiednią symboliką (logo).

Rok 2021/2022

- **Tematyka:** „Odkrywanie konsekwencji udziału w Uczcie Eucharystycznej oraz misji, której udziela jej uczestnikom Jezus Chrystus”.
- **Hasło:** „Posłani w pokoju Chrystusa”.
- **Motto biblijne:** „Ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57).
- **Logo:** kielich z hostią, w którą została wpisana kropla krwi symbolizująca życie. Logo uzupełnia tytuł trzyletniego programu duszpasterskiego: „Eucharystia daje życie. 2019–2022”.

Przybliżone elementy nowego programu duszpasterskiego zostaną rozwinięte i zaprezentowane w pięciu zeszytach tematycznych (teologiczno-pastoralny, homiletyczny, liturgiczny, katechetyczny i maryjny).

WYZWANIA PASTORALNE W ARCHIDIECEZJI POZNAŃSKIEJ W ROKU DUSZPASTERSKIM 2021/2022:

- Pomoc wiernym z parafii w przeżywaniu wiary w okresie pandemii
- Przygotowanie archidiecezjalnej i parafialnej wizji duszpasterstwa parafialnego po pandemii (relacje personalne)
- Pomoc osobom wierzącym w odkrywaniu własnego miejsca w Kościele
- Zainicjowanie katechezy dorosłych z tematyką pogłębiającą rozumienie Eucharystii (online, list, gazeta parafialna, spotkanie)
- Zainicjowanie w parafiach lub w ramach dekanatu duszpasterstwa rodzin – młodych małżeństw
- Inicjowanie wydarzeń pro live (Marsz dla życia, duchowa adopcja)
- Wsparcie przez duszpasterzy i członków PRD działań katechetycznych w placówkach oświatowych na terenie parafii (dobre słowo, modlitwa, pomoc w rekolekcjach szkolnych)
- Przygotowanie, celebrowanie oraz zakończenie peregrynacji cudownego wizerunku Matki Boskiej Częstochowskiej
- Konsekwentne wprowadzanie odnowionego przygotowania kandydatów do sakramentu bierzmowania
- Troska o przygotowanie animatorów młodzieży do prowadzenia spotkań w małej grupie
- Tworzenie parafialnych programów duszpasterskich
- Głoszenie homilii w czasie każdej sprawowanej w parafii Eucharystii
- Wprowadzanie diakonijnego modelu pracy Parafialnej Rady Duszpasterskiej
- Dowartościowanie wiernych zrzeszonych w ruchach i stowarzyszeniach katolickich, działających w parafii

**HASŁA NA OKRES LITURGICZNY 2020/2021
W ARCHIDIECEZJALNYM PROGRAMIE
DUSZPASTERSKIM**

CZŁOWIEK – Adwent i Narodzenie Pańskie
– POSŁANI W DUCHU
CHRYSTUSA WCIELONEGO

WSPÓLNOTA – Wielki Post
– POSŁANI W DUCHU CHRYSTUSA
UKRZYŻOWANEGO

WIARA – Okres Paschalny
– POSŁANI W DUCHU CHRYSTUSA
ZMARTWYCHWSTAŁEGO

KULTURA – Okres zwykły
– POSŁANI W DUCHU CHRYSTUSA
ŻYJĄCEGO W KOŚCIELE

Archidiecezjalny Program Duszpasterski

ROK C

CZŁOWIEK
Adwent i Narodzenie Pańskie

Posłani w duchu Chrystusa Wcielonego

Propozycje szczegółowe

Poznań 2021/2022

Okres Adwentu i Narodzenia Pańskiego

Nowy rok liturgiczny, który rozpoczyna się w Adwencie, tym razem jest związany z realizacją trzeciego etapu programu duszpasterskiego. Wdrażany przez trzy lata pod wspólnym tytułem *Eucharystia daje życie*, finalizowany będzie teraz z przewodnim hasłem – *Posłani w pokoju Chrystusa*. Chodzi o to, aby wierni byli jeszcze bardziej świadomi skutków, jakie wynikają z uczestnictwa we Mszy Świętej. Zwracał na to uwagę Benedykt XVI w adhortacji apostołskiej *Sacramentum caritatis* podkreślając, że „w każdym akcie swego życia chrześcijanin jest wezwany do wyrażenia prawdziwego kultu składanego Bogu. Stąd nabiera wewnętrznego kształtu eucharystyczna natura życia chrześcijańskiego. Eucharystia, na ile angażuje ludzką rzeczywistość wierzącego w jej codziennej konkretności, na tyle umożliwia, by dzień po dniu, stopniowo przemieniać człowieka powołanego przez łaskę do tego, by był na obraz Syna Bożego (por. Rz 8,29n.). Nie ma nic, co autentycznie ludzkie – myśli i uczucia, słowa i uczynki – co nie znalazłoby w sakramencie Eucharystii stosownej formy dla przeżycia w pełni [...]. Kult oddawany Bogu nie może być w ludzkiej egzystencji ograniczony do szczególnego prywatnego momentu, ale ze swej natury zmierza do przeniknięcia każdego aspektu rzeczywistości człowieka. Kult składany Bogu staje się tym samym nowym sposobem przeżywania wszystkich okoliczności życia, w którym każdy szczegół jest wyniesiony, gdyż jest doznawany w kontekście więzi z Chrystusem, jako ofiara składana Bogu” (SC 71).

Tegoroczny Adwent i Narodzenie Pańskie będziemy starali się w szczególny sposób przeżywać ze świadomością, że jesteśmy *Posłani w duchu Chrystusa Wcielonego*. W zrozumieniu tego zadania ważne jest skupienie się na pojęciu misji, która jest istotnym elementem sprawowanej Mszy św., jak i swoistym punktem odniesienia w kształtowaniu eucharystycznego stylu życia. Papież Franciszek wyjaśnia, że „misja ta znajduje pełny sens w Chrystusie i można ją zrozumieć jedynie rozpoczynając od Niego. W swej istocie świętość, to przeżywanie w zjednoczeniu z Nim tajemnic swojego życia. Polega ona na złączeniu się ze śmiercią i zmartwychwstaniem Pana w sposób

wyjątkowy i osobisty, w nieustannym umieraniu i powstawaniu z martwych wraz z Nim. Może ona jednak oznaczać również odtwarzanie w swoim życiu różnych aspektów ziemskiego życia Jezusa: Jego życia ukrytego, życia wspólnotowego, Jego bliskości względem ostatnich, Jego ubóstwa oraz innych przejawów Jego dawania siebie ze względu na miłość” (Adhortacja *Gaudete et exsultate* 20). W adhortacji *Evangelii gaudium* Papież przypomina, że „wszyscy jesteśmy wezwani do tego misyjnego »wyjścia«. Każdy chrześcijanin i każda wspólnota winni rozemnie, jaką drogą powinni kroczyć zgodnie z wezwaniem Pana, jednak wszyscy jesteśmy zaproszeni do przyjęcia tego wezwania: wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii” (EG 20).

Posłanie w duchu Chrystusa Wcielonego oznacza dla nas przede wszystkim misję świadczenia o tym, że Bóg w Synu swoim Jezusie Chrystusie stał się człowiekiem z wszystkimi tego faktu konsekwencjami. Syn Boży wstąpił na ludzką drogę, wziął na siebie doświadczenie człowieczej codzienności. Właśnie czas Adwentu i Narodzenia Pańskiego jest wyjątkowym okresem roku liturgicznego, w którym Kościół w szczególny sposób rozważa znaczenie tajemnicy Wcielenia. Wyznawanie wiary w Jezusa Chrystusa zakłada podejmowany przez człowieka wysiłek pozwalający rozumieć tajemnicę Jego osoby i Jego posłannictwa. Tajemnica ta nazywana jest misterium odkupienia. Misterium to w symbolu wiary związane jest z tajemnicą Jego Wcielenia (poczęciem i narodzeniem) oraz z Jego Paschą (męką, ukrzyżowaniem, śmiercią, pogrzebem, zstąpieniem do piekieł, zmartwychwstaniem i wniebowstąpieniem). W misterium tym Kościół dostrzega objawienie Ojca w wypowiedzianych przez Jezusa słowach i dokonywanych przez Niego czynach zauważanych zarówno w Jego milczeniu, cierpieniu, jak i w sposobie bycia oraz mówienia. Drugi aspekt tego misterium wyraża miłość Boga do ludzi. Miłość tę Jezus wyraził w złożonej na krzyżu za całą ludzkość ofierze swego życia. Dlatego też Kościół naucza, że całe życie Chrystusa było misterium odkupienia, ponieważ wszystko, co Jezus uczynił, powiedział i wycierpiał miało na celu przywrócenie człowieka upadłego, do jego pierwotnego powołania dziecka Bożego.

Ta ziemską drogą Syna Bożego określa posłannictwo chrześcijanina, a w konsekwencji sposób jego życia. To właśnie – jak podkreśla Benedykt XVI – „w Eucharystii Jezus czyni z nas świadków współczucia Boga wobec każdego brata i siostry. W ten sposób rodzi się wokół tajemnicy eucharystycznej służba miłości wobec bliźniego, która »polega właśnie na tym, że kocham w Bogu i z Bogiem również innego człowieka, którego w danym momencie może nawet nie znam, lub do którego nie czuję sympatii. Taka miłość może być urzeczywistniona jedynie wtedy, kiedy jej punktem wyjścia jest intymne spotkanie z Bogiem, spotkanie, które stało się zjednoczeniem woli, a które pobudza także uczucia. Właśnie wtedy uczę się patrzeć na inną osobę nie tylko jedynie moimi oczyma i poprzez moje uczucia, ale również z perspektywy Jezusa Chrystusa«. W ten sposób uznaję w osobach, do których się przybliżam, braci i siostry, za których Pan dał swoje życie, miłując ich »aż do końca« (J 13,1). W konsekwencji nasze wspólnoty, gdy celebрую Eucharystię powinny być coraz bardziej świadome, że ofiara Chrystusa jest dla wszystkich i dlatego Eucharystia przynagla każdego weń wierzącego, by stawał się »chlebem łamanym« dla innych, a więc by angażował się na rzecz świata bardziej sprawiedliwego i braterskiego (*Sacramentum caritatis* 88).

Kierując nasze spojrzenie ku Maryi, której peregrynacja w Jasno-górskiej Ikonie na terenie Archidiecezji dobiegnie końca w okresie Narodzenia Pańskiego, warto przypomnieć, że „zgoda, którą wyraziła podczas zwiastowania dwa tysiące lat temu, stanowi punkt wyjścia nowej historii ludzkości. Syn Boży stał się bowiem człowiekiem i zamieszkał pośród nas, kiedy Maryja odpowiedziała aniołowi: »Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!« (Łk 1,38). Współpraca Maryi z Duchem Świętym, która uwidacznia się podczas zwiastowania i nawiedzenia, wyraża się w postawie bezwzględnej uległości wobec natchnień Pocieszyciela. Świadoma tajemnicy swego Boskiego Syna, Maryja pozwala się prowadzić Duchowi, by w należyty sposób wypełnić swe macierzyńskie posłannictwo” (Jan Paweł II, Audyencja generalna, 9.12.1998).

Adwent jest czasem, który przypomina nam, że Jezus, w mocy Ducha posłany przez Ojca, przyszedł i nieustannie przychodzi, aby pozostawać we wspólnocie z człowiekiem. Bóg w Synu swoim stał się jednym z nas. Przyjmując ludzką naturę, przyjął też człowieczy los i ukazał tym samym zupełnie inny wymiar ludzkiego życia. Całym swoim ziemskim pielgrzymowaniem potwierdził, że przyszedł dla nas i dla naszego zbawienia. Dlatego ten okres ma być czasem pełnego tęsknoty i miłości oczekiwania na spotkanie z Miłością wcieloną wkraczającą w ludzkie życie, której pierwszy raz doświadczyliśmy w sakramencie chrztu.

Liturgiczna myśl Adwentu pragnie ukazać podwójne znaczenie tego czasu, które można dostrzec w dwóch jego etapach. Pierwszy – od 1 Niedzieli do 16 grudnia – skłania do spojrzenia w przyszłość, kiedy Syn Boży, uwielbiony, przyjdzie w chwale. Drugi etap Adwentu (od 17 do 24 grudnia), to czas bezpośredniego przygotowania na uobecnienie minionego wydarzenia w uroczystości Narodzenia Pańskiego, zmierzającego do odrodzenia w sobie życia dzieci Bożych, obdarowanych wspólnotą z Chrystusem. W ten czas oczekiwania wpisuje się także oczekiwanie na dar Miłości. Jezus – wcielona miłość Boga dopełni nasze życie w Paruzji. W napięciu bowiem pomiędzy historycznym adwentem Zbawiciela i Jego adwentem eschatologicznym aktualizuje się wspólnota spotkania człowieka z Ojcem w Chrystusie i Duchu Świętym, zwłaszcza w Słowie Bożym i znakach sakramentalnych, szczególnie w Eucharystii.

Czas Narodzenia Pańskiego z kolei przekazuje nam prawdę o tym, że Jezus – Słowo, które ciałem się stało – jest ucieleśnieniem miłości Boga, który pierwszy nas umiłował (por. 1J 4,9), „i ta miłość Boga objawiła się pośród nas, stała się widzialna, ponieważ On »zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu« (1J 4,9). Bóg stał się widzialny: w Jezusie możemy oglądać Ojca (por. J 14, 9)» [*Deus caritas est* 17]. On pozwala nam w Tym, którego narodziny wspominamy, „zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego »pierwszeństwa« miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas” (*DC* 17). Świętowanie tajemnicy wcielenia Syna Bożego powinno stać się także okazją obudzenia świadomości, że nasze życie – nowe życie,

otrzymane dzięki dziełu odkupienia, jest życiem dziecięstwa Bożego, życiem skierowanym do Boga, naszego Ojca, przez Chrystusa, naszego Pośrednika i Zbawiciela w mocy Ducha Świętego.

Podobnie jak w Adwencie, tak w okresie Narodzenia Pańskiego ukazana zostaje nam Najświętsza Maryja Panna, która napełniona Duchem Świętym prowadzi na spotkanie z Chrystusem, Bogiem-Człowiekiem, pokazując człowiekowi drogi odkrywania jego powołania i miejsca w Kościele. Także liturgia pozostałych dni nieustannie przypomina nam Jej osobę.

W związku z trwającym diecezjalnym etapem XVI zwyczajnego Synodu Biskupów warto wspólnie z radą duszpasterską i osobami zaangażowanymi w życie parafii podjąć refleksję nad dokumentem przygotowawczym Synodu. Punktem wyjścia dyskusji może być następujący jego fragment, którego lektura zachęci do zapoznanania się z jego całością:

„Kościół będzie mógł nauczyć się na podstawie tego, czego doświadczy, jakie procesy mogą mu pomóc w przeżywaniu komunii, w realizowaniu uczestnictwa, w otwarciu się na misję. Nasze »podążanie razem« jest w istocie tym, co najlepiej realizuje i ukazuje naturę Kościoła jako pielgrzymującego i misyjnego Ludu Bożego.

Przynagła nas i prowadzi pytanie podstawowe: jak dzisiaj, na różnych poziomach (od lokalnego do powszechnego), realizuje się owo »podążanie razem«, które pozwala Kościołowi głosić Ewangelię, zgodnie z powierzoną mu misją, i do podjęcia jakich działań zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali jako Kościół synodalny?

Wspólne zmierzenie się z tym pytaniem wymaga od nas wsłuchania się w Ducha Świętego, który jak wiatr »wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża« (J 3,8), pozostając otwartymi na niespodzianki, jakie z pewnością przygotowuje nam On po drodze. W ten sposób uaktywnia się dynamizm, który pozwala zacząć zbierać pewne owoce nawrócenia synodalnego, które będą stopniowo dojrzewały. Są to cele o wielkim znaczeniu dla jakości życia Kościoła i dla wypełniania misji ewangelizacyjnej, w której wszyscy uczestniczymy na mocy naszego chrztu i bierzmowania” (Dok 1–2).

MARTYRIA

ADWENT I NARODZENIE PAŃSKIE

Droga pogłębiania życia eucharystycznego

W pierwszą niedzielę Adwentu Kościół w Polsce, rozpocznie realizację trzeciego roku, trzyletniego Programu duszpasterskiego, którego mottem stały się słowa „Posłani w pokoju Chrystusa”. Wraz z całym Kościołem w Polsce podejmujemy czas, w którym trwa rozważania tajemnicy i roli Eucharystii w życiu wierzących, jednocześnie nawiązując do całości rozważań nad ukształtowaniem w wiernych duchowości chrztu i bierzmowania, która odpowiednio pielęgnowana, powinna nieustannie się rozwijać, i wydawać owoce życia eucharystycznego, świadectwa, i apostołskiego zaangażowania w życiu wierzących.

Duchowość chrześcijańska musi przyjmować pogłębianie świadomości obecności i działania Ducha Świętego w Eucharystii. Pogłębianie świadomości chrztu świętego i bierzmowania – nad tajemnicą, których pochylaliśmy się przez minione lata – powinna otwierać człowieka na Boga, bliźnich i siebie samego w taki sposób, aby ochrzczony zapragnął własnej świętości oraz poprzez dawanie świadectwa wiary, zachęcał i przekonywał braci i siostry, że warto podjąć trud pracowania na życie wieczne, które jest darem Miłosiernego Boga.

Nie da się - bez ożywienia wiary w realną obecność Chrystusa, który przychodzi w Eucharystii - aby umacniać się, uświęcać i prowadzić podjąć owocnej drogi nawrócenia, i świętości, dlatego potrzebujemy wszyscy ponownego, i pogłębianego spojrzenia na zbawczą moc Eucharystii i Komunii Świętej.

Synod Biskupów

Trwa ogłoszony przez papieża Franciszka Synod Biskupów o synodalności. Podejmijmy temat Synodu z PRD oraz z ruchami i grupami działającymi w parafii. Warto, aby temat synodalności pojawiał się w głoszonych homiliach oraz w katechezie dorosłych.

Zadbajmy o wybór parafialnego koordynatora Synodu, otoczmy go wsparciem, zwłaszcza jeśli chodzi o przeprowadzanie spotkań i kontakt z Sekretariatem Synodu.

Wszystkie informacje na temat prac synodalnych w Archidiecezji Poznańskiej odnajdziemy na stronie internetowej: synodpoznan.pl

Spotkanie Parafialnej Rady Duszpasterskiej

Trwająca pandemia koronawirusa oraz wprowadzane – zmieniające i trudne do przewidzenia – obostrzenia i restrykcje sanitarne ograniczają możliwości przeprowadzenia spotkania PRD, które powinno się odbyć na początku nowego roku duszpasterskiego.

Nie rezygnujemy, jednak z szukania możliwości spotkania. Od początku pandemia pokazuje, że od budowania prawdziwej wspólnoty w parafii zależy bardzo wiele. Świeccy pragną autentycznej bliskości, której mają prawo oczekiwać w tym trudnym dla wszystkich czasie i bardzo często chcą wspierać duszpasterzy w ich pastoralnej działalności.

Jeśli członkowie PRD wyrażą aprobatę spróbujemy zorganizować spotkanie członków PRD. Bezwzględnie musimy pamiętać o rygorach sanitarnych, tzn. o zasłanianiu ust i nosa maseczką, dezynfekcji rąk oraz dystansie.

Możemy również zaprosić członków PRD na dodatkową Eucharystię i w czasie homilii odwołać się do wyzwań duszpasterskich Kościoła w Polsce oraz przedstawić priorytety działań w parafii.

Wartą polecenia i godną uwagi jest propozycja spotkania całej PRD online za pośrednictwem komunikatorów internetowych. Wydział

Duszpasterski Kurii Metropolitalnej udzieli pomocy w zorganizowaniu spotkania online, chętnych i potrzebujących pomocy proboszczów prosimy o kontakt telefoniczny (ks. Krystian Sammler, 667339159).

Przygotowanie dzieci i młodzieży do przyjęcia sakramentów

Czas pandemii nie zwalnia duszpasterzy od prowadzenia przygotowania dzieci i młodzieży do przyjęcia sakramentu Eucharystii i bierzmowania.

Ufamy, że pandemia przeminie i duszpasterstwo powróci – w miarę możliwości – do wpracowanych systemów i sposobów przygotowywania w parafiach do przyjęcia poszczególnych sakramentów.

Podjmijmy przygotowanie młodzieży online. Poprośmy o pomoc świeckich animatorów, katechistów i katechetów.

Organizujmy online lub w małych grupach – może w ramach dodatkowej Eucharystii – z zachowaniem wytycznych sanitarnych spotkania dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych.

Przygotujmy pomoce katechetyczne dla rodziców, aby to właśnie oni – w domach – mogli poprowadzić spotkanie z dziećmi.

Pandemia zmusza nas wszystkich do poszukiwania nowych dróg przygotowania do przyjmowania sakramentów.

Warto zaznaczyć, że jeśli szkoły pracują w trybie stacjonarnym, nie stoi na przeszkodzie aby realizować przygotowanie do sakramentów w sposób tradycyjnego spotkania.

Rekolekcje adwentowe

Zdajemy sobie sprawę jak bardzo ważne jest głoszenie słowa Bożego i umacnianie wiernych oraz duchowe przygotowanie do przeżycia Świąt Narodzenia Pańskiego.

Jeśli to tylko możliwe przygotujmy rekolekcje adwentowe w formie tradycyjnej z wykorzystaniem przekazu online. Zwróćmy uwagę na

hasło roku duszpasterskiego oraz na słowa umocnienia i zapewnienia o bliskości z wiernymi.

Wykorzystajmy parafialne strony internetowe, Facebook, kanały Youtube. Sięgnijmy do dobrych praktyk i sposobów docierania do wiernych, które wykorzystywaliśmy, gdy obowiązywały nas obostrzenia dotyczące liczby osób uczestniczących w różnych nabożeństwach.

Możemy skorzystać z bogatej oferty materiałów duszpasterskich, które na swoim kanale Youtube publikuje Fundacja Pro Publico i Tota Tua.

Badania pokazały, że wierni chętniej sięgają po transmisje ze swoich parafii aniżeli przez telewizję i radio w skali całego kraju.

Dołączmy starań, aby jeśli to tylko możliwe nie rezygnować ze spotkań tradycyjnych!

Spotkania parafialnych grup duszpasterskich

Nie rezygnujmy w czasie pandemii z kontaktu z osobami, które na co dzień tworzą życie duszpasterskie parafii. Pomyślmy o tym, w jaki sposób zorganizować spotkanie lub przekazać materiały formacyjne. Budujmy jedność z członkami grup duszpasterskich również poprzez rozmowę telefoniczną. Starajmy się mieć stały kontakt z liderami grup. Musimy być blisko osób zaangażowanych, aby po pandemii wraz z nimi budować normalność życia religijnego i duszpasterskiego wspólnoty parafialnej.

Dopingujmy ruchy i stowarzyszenia do organizowania spotkań w parafii oraz do aktywnego włączenia się w dzieło trwającego Synodu.

Szkoła Katechistów Archidiecezji Poznańskiej

Działalność Szkoły Katechistów Archidiecezji Poznańskiej, skierowana jest do osób dorosłych, które pragną zaangażować się w życie swojej wspólnoty parafialnej i poprzez prowadzenie katechez dla dorosłych wspierać swoich duszpasterzy. Katechiści mogą zaangażować się w prowadzenie katechez przed chrztem i tym samym parafia

będzie owocnie wprowadzała trzy katechezy, przed udzieleniem sakramentu chrztu świętego. Nie rezygnujmy w szukaniu kandydatów oraz zwłaszcza w czasie odwiedzin duszpasterskich, spotykając osoby, które mogłyby podjąć formację w Szkole Katechistów, mówmy o idei i potrzebie zaangażowania w życie parafii. Kształcenie katechistów świeckich będzie także pomocą w systematycznym katechizowaniu dorosłych wiernych, którego osoby po ukończeniu szkoły będą mogły się podjąć. Szczegółowe informacje, dotyczące Szkoły Katechistów, znajdziemy na stronie internetowej www.katecheza.pl.

Europejskie Spotkanie Młodych w Turynie

Europejskie Spotkanie Młodych w Turynie nie odbędzie się w tradycyjnej, stacjonarnej formie. Szczegółowe informacje są publikowane na bieżąco na stronie internetowej: www.taize.fr/pl.

Odwiedziny kolędowe

Odwiedziny kolędowe z powodu pandemii koronawirusa nie odbędą się w tradycyjnej formie. Nie oznacza to jednak, że nie chcemy modlić się i spotkać z naszymi parafianami. W tym szczególnym czasie – z powodu obostrzeń sanitarnych, troski o zdrowie parafian i własne – zorganizować spotkania kolędowe w inny sposób.

Zgodnie z postanowieniem Księdza Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego spotkanie z parafianami może odbyć się w świątyni w czasie Mszy Świętej lub dodatkowego nabożeństwa oraz na wyraźne zaproszenie przez wiernych do domu (kapłan ma prawo odmówić jeśli uważa, że jego zdrowie lub inne okoliczności nie pozwalają mu na osobiste nawiedzenie konkretnej rodziny).

Przestrzegając wytycznych służb sanitarnych zaprosimy na spotkania mieszkańców parafii. Warto z PRD przemyśleć klucz według, którego będziemy zapraszać parafian na wspólną modlitwę w intencji rodzin i szybkiego ustania pandemii.

W tej sytuacji obdarowanie wiernych w parafii „książeczką kolędową”, która dobrze wpisała się w pastoralne przygotowanie odwiedzin duszpasterskich jest jeszcze bardziej potrzebne. Broszurę możemy rozdać po spotkaniu w świątyni lub dołączyć ją do listu duszpasterzy, który będzie zaproszeniem do wspólnej modlitwy i okazją do złożenia parafianom życzeń świątecznych.

Książeczkę można – jak przez minione lata – zamawiać w Wydziale Duszpasterskim Kurii Metropolitalnej.

Zakończenie peregrynacji Matki Bożej Częstochowskiej w znaku Ikony Jasnogórskiej

18 maja 2019 roku rozpoczęła się w Archidiecezji Poznańskiej peregrynacja kopii cudownego jasnogórskiego wizerunku Czarnej Madonny.

Jeśli Pan Bóg pozwoli, dnia 9 stycznia 2022 roku, w Bazylice Katedralnej w Poznaniu odbędzie się uroczyste zakończenie czasu Nawiedzenia Archidiecezji Poznańskiej przez Matkę Bożą w znaku Ikony Jasnogórskiej.

Uroczystej Eucharystii o godzinie 12.00 będzie przewodniczył Ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański.

Święto Katedry św. Piotra

W ramach celebrowania Święta Katedry św. Piotra, dnia 22 lutego 2022 roku o godzinie 18.00 w bazylice katedralnej w Poznaniu odbędzie się modlitwa nauczycieli akademickich. Zaproszenie na to wydarzenie (wraz z wytycznymi) dla przedstawicieli świata nauki miasta Poznania oraz całej archidiecezji przesłaliśmy komunikatem Kurii Metropolitalnej, w zależności od sytuacji epidemiologicznej w kraju.

LITURGIA

Dzień Pański

Program Duszpasterski zwraca naszą uwagę na niedzielę, która wyznacza centrum życia chrześcijańskiego. Dzień Pański jest doskonałą okazją do głoszenia Wcielonego Słowa. Zwracajmy uwagę na przygotowanie dobrej oprawy liturgicznej. Zadbajmy o przygotowanie komentarzy, modlitwy powszechnej, procesji z darami oraz odpowiednich pieśni.

W czasie pandemii zadbajmy o dobrą jakość transmisji Eucharystii z parafii. Zgodnie z wytycznymi nie pozostawiamy na stronach internetowych parafii zapisu całego nabożeństwa, archiwizujemy tylko Liturgię słowa Bożego (Pomoc w przygotowaniu transmisji internetowej oferuje Fundacja Pro Publico; kontakt przez Wydział Duszpasterski Kurii Metropolitalnej)

Zainteresujmy wiernych Społecznym Ruchem Świątowania Niedzieli (www.swietowanieniedzieli.pl).

Tegoroczne rozważania nad Eucharystią w sposób szczególnie akcentują świadome przeżywanie Dnia Pańskiego, warto przy tej okazji wyjaśniać wiernym przepisy dotyczące dyspensy od uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii. Praktyka pokazuje, że mamy w tym aspekcie wiele do zrobienia.

Przepisy sanitarne

Dbajmy o przestrzeganie zaleceń sanitarnych w czasie pandemii. Stosujmy wytyczne określone w dekretach Księdza Arcybiskupa.

Pamiętajmy, że wierni mają prawo przyjmować Komunię Świętą zarówno do ust, jak i na rękę.

Uczulajmy wiernych i przypominajmy o przestrzeganiu zakrywania nosa i ust w czasie liturgii oraz o dezynfekowaniu rąk po wejściu do świątyni.

Adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi świętej

Trwająca pandemia nie zwalnia nas ze sprawowania sakramentów, zwłaszcza sakramentu pokuty i pojednania. Organizujmy w parafiach dodatkowe okazje i możliwość modlitwy przed Najświętszym Sakramentem, a także zachowując normy sanitarne stwórzmy przestrzeń do odbycia przez wiernych adwentowej spowiedzi świętej.

Nabożeństwo pokutne

Jeśli sytuacja epidemiczna pozwoli warto zorganizować w parafii nabożeństwo pokutne z okazją do spowiedzi świętej.

W przepowiadaniu podkreślajmy wartość pokuty, uczynków i dzieł pokutnych.

Wykorzystajmy słowa modlitwy: „O mój Boże! Wierzę w Ciebie! Uwielbiam Cię! Ufam Tobie! Kocham Cię! Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą! Nie wielbią Cię! Nie ufają Tobie i nie kochają Cię”.

Sakrament chrztu

W czasie trwającej pandemii zaproponujmy rodzicom indywidualne spotkania i katechezy przed przyjęciem sakramentu chrztu świętego. Zaangażujmy w ich głoszenie – chętnych – świeckich katechistów.

Jeśli dysponujemy większymi pomieszczeniami starajmy się nie rezygnować z tradycyjnej formy przygotowania do chrztu.

Skorzystajmy z gotowych materiałów formacyjnych przygotowanych przez Wydawnictwo św. Wojciecha.

Okażmy życzliwość i zrozumienie w ustalaniu terminu chrztu świętego z rodzicami dziecka.

Msze roratnie

Tradycją czasu adwentu jest Msza Święta roratnia, która gromadzi dzieci, młodzież i znaczną grupę dorosłych. Trwająca pandemia musi nas jeszcze bardziej mobilizować do dobrego przygotowania adwentowych spotkań.

Skorzystajmy z dostępnych na rynku pomocy liturgicznych, zwłaszcza tych, które dotyczą tematyki roku duszpasterskiego.

Procesja światła

Tradycyjna procesja światła odbędzie nie na poznańskim Ostrowie Tumskim, dnia 8 grudnia 2021 roku. Uroczystość rozpocznie się o godzinie 18.00 przy kościele pw. św. Małgorzaty na Śródce do figury Matki Bożej przy kościele Santa Maria in Summo.

Zaprośmy wiernych do wzięcia udziału w procesji.

Oplątek wigilijny

Warto pomyśleć o podjęciu akcji rozprowadzania opłatków w parafii, w taki sposób, aby zachęcić wiernych do nabywania opłatków poświęconych. Coraz więcej osób nabywa opłatki na stół wigilijny w centrach handlowych. Praktykujmy obrzęd poświęcenia opłatków i zwracajmy uwagę na symbolikę łamania się opłatkiem przy wieczerzy wigilijnej.

Zadbajmy o higieniczne pakowanie i rozprowadzanie opłatków.

Betlejemskie światło pokoju

Pomimo pandemii koronawirusa w Betlejem zapalono światełko pokoju. ZHP poinformuje niebawem, czy i w jaki sposób harcerze przyniosą betlejemskie światełko pokoju do parafii.

Obchody diecezjalne odbędą się w 4. Niedzielę Adwentu w Farze poznańskiej, dnia 19 grudnia 2021 roku o godzinie 16.00.

Domowa wigilia

Warto zwracać uwagę i zapraszać wiernych do zachowania polskiej tradycji wigilijnej. Zachęcamy do przygotowania tradycyjnych potraw, sianka, świecy, opłatka. Przypominajmy, że najważniejszym akcentem wigilijnego spotkania jest wspólna modlitwa, odczytanie fragmentu Ewangelii oraz przełamanie się opłatkiem i serdeczne wybaczenie noszonych urazów wobec bliskich. Zadbajmy o kolportaż odpowiednich tekstów, które pomogą wiernym przeprowadzić modlitwę w czasie wieczery wigilijnej.

Wspomnienie Świętych Młodzianków

W dniu wspomnienia Świętych Młodzianków, podejmujemy dziękczynienie za dzieło Duchowej Adopcji. Archidiecezjalne dziękczynienie odbędzie się w kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana w Poznaniu o godzinie 18:00. Zachęcamy do włączenia się w dziękczynienie, także we wspólnotach parafialnych (z uszanowaniem rozporządzeń sanitarnych). Zaprośmy na Mszę Świętą (także online) tych wszystkich, którzy podjęli dzieło Duchowej Adopcji. Módlmy się wraz z nimi. W przepowiadaniu akcentujemy świętość życia, od poczęcia do naturalnej śmierci oraz zachęcamy innych, do włączenia się w tą ważną inicjatywę obrońców życia ludzkiego.

Niedziela Świętej Rodziny

Trzeba kontynuować – zwłaszcza wobec sytuacji w kraju - promowanie świętości rodziny i małżeństwa. Piękną okazją do wsparcia rodzin jest właśnie niedziela Świętej Rodziny. Zaprośmy w tym dniu – w miarę możliwości związanych z obostrzeniami - rodziny naszej parafii na wspólne dziękczynienie. Warto pomyśleć o specjalnie przygotowanej modlitwie powszechnej, odnowieniu przyrzeczeń małżeńskich, uroczystym błogosławieństwie, kończącym Eucharystię oraz o zachęceniu do wspólnego świętowania w domach. Możemy także zorganizować spotkanie dla dzieci przy żłóbku (jeśli obostrzenia na to pozwolą), aby całymi rodzinami śpiewać kolędy i cieszyć się Bożym Narodzeniem.

Niedziela Świętej Rodziny może być dobrą okazją do propagowania prenumeraty, wydawanego w Poznaniu „Głosu dla życia” i innych książek o tej tematyce.

Objawienie Pańskie

Dzieło misyjne realizowane przez Kościół domaga się wsparcia. Postarajmy się, aby w dniu Objawienia Pańskiego w sposób szczególnie modlić się o ożywienie ducha misyjnego. Jeśli w parafii nie działa grupa lub koło misyjne, spróbujmy powołać je do życia, aby dać możliwość zaangażowania wiernym w dzieło misyjne Kościoła. Zachęcajmy wiernych, do oznaczenia drzwi swoich mieszkań i domów symbolami C+M+B 2022. Zwracajmy uwagę, że jest to forma publicznego wyznania wiary i świadectwa danego innym. Przy współpracy z grupami młodzieżowymi i innymi działającymi w parafii, zorganizujmy akcję rozprowadzania kadzidła, i kredy, aby pielęgnować ten piękny polski zwyczaj.

Chrzest Pański

Przez ostatnie lata program duszpasterski zachęcał nas do pogłębiania duchowości chrzcielnej. Wzorem lat ubiegłych – z dostosowaniem wymogów i obostrzeń epidemicznych - odnowmy wraz z wiernymi przyrzeczenia chrzcielne (aspersja, indywidualne podejście do chrzcielnicy po Eucharystii). Zadbajmy o przyozdobienie chrzcielnicy. Akcentujmy obmycie z grzechu pierwородnego, dziecięstwo Boże, włączenie w Kościół oraz potrzebę apokalipsy. Nawiązując zaś do nowego roku duszpasterskiego starajmy się ukazywać Osobę i działanie Ducha Świętego w Zgromadzeniu Eucharystycznym.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

Każdego roku, w połowie stycznia, przeżywamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Przez pocztę diekańską, dotrą do każdej parafii pomoce duszpasterskie, które pozwolą na dobre przygotowanie tego czasu w parafialnych wspólnotach. Skorzystajmy z nich, aby bu-

dawać świadomość potrzeby modlitwy o jedność pośród wierzących. Zapraszamy także wiernych, zwłaszcza w Poznaniu, do wzięcia udziału w centralnych wydarzeniach, jakie zostaną zaproponowane w Archidiecezji Poznańskiej.

Dzień Życia Konsekrowanego

Modlitwa w intencji osób życia konsekrowanego a przez to także prośba o nowe powołania do służby Panu Bogu i Kościołowi we wspólnotach zakonnych jest obowiązkiem wspólnoty wierzących. Warto, aby dzień ten nabrał szczególnego charakteru, zwłaszcza w tych parafiach, na terenie których posługują kapłani, siostry i bracia zakonnicy. Zatrószmy się o dobrze przygotowaną liturgię Mszy Świętej dziękczynnej (w niedzielę), na którą zaprosimy do wspólnego dziękczynienia parafian. Zaprosimy siostry, braci i księży zakonnych do wspólnej modlitwy w bazylice archikatedralnej w Poznaniu. O szczegółach poinformujemy bliżej terminu uroczystości.

DIAKONIA

Program „Rodzina Rodzinie”

Program „Rodzina Rodzinie”. Akcja polega na tym, że polskie rodziny, wspólnoty czy firmy, wesprą rodziny syryjskie, poszkodowane w następstwie wojny. Konkretna polska rodzina będzie mogła systematycznie pomagać, konkretnej rodzinie z Syrii. Program realizuje Caritas Polska, która zbierać będzie fundusze, we współpracy z Caritas Liban. Na stronie www.rodzinarodzinie.caritas.pl można poznać tych, którzy czekają na pomoc. Dzieci z rodzin, które straciły rodziców. Rodziny bez dachu nad głową, którym wojna zabrała dorobek życia, ludzi poranionych i niepełnosprawnych. Propagujmy to dzieło miłosierdzia w naszych wspólnotach parafialnych (informacje na stronie [www: rodzinarodzinie.caritas.pl](http://www.rodzinarodzinie.caritas.pl)).

Polskie Forum Rodziców

Zapoznajmy rodziców z działalnością Polskiego Forum Rodziców, które powstało, aby pomagać i wspierać rodziców w respektowaniu ich praw w procesie wychowywania, i kształcenia dzieci.

Szczegółowe informacje znajdziemy na stronie internetowej: www.polskieforumrodzicow.pl.

Rozmowa duszpasterska

Bardzo wielu ludzi w czasie pandemii przeżywa lęki i niepokoje. Brak stabilnego i niczym nieskrępowanego udziału w życiu religijnym powoduje u części wiernych rozterki duchowe.

Nie bójmy się jako duszpasterze być blisko swoich parafian. Udostępnijmy numer telefonu komórkowego, na który potrzebujący rozmowy i wsparcia – zwłaszcza przed Świątami Narodzenia Pańskiego – będą mogli swobodnie zadzwonić.

Młodzi w służbie drugim

Odpowiadając na wezwanie ostatniego synodu biskupów, dotyczącego młodzieży zaprosimy młodych do włączenia się w posługę charytatywną w parafii oraz podejmowanie różnego rodzaju wolontariatów. Niech nasza troska o młodych zaowocuje ożywieniem ducha miłości bliźniego w naszych wspólnotach parafialnych. Młodzi ludzie chcą się angażować i działać dla dobra drugich. Uczynimy wszystko, aby im to umożliwić.

W ogłoszeniach parafialnych, na stronach internetowych oraz przez portale społecznościowe naszych parafii informujemy o poszukiwaniu wolontariuszy przez Caritas.

Ubodzy

Wiele rodzin nadal pozostaje w trudnej sytuacji. Najbardziej cierpią dzieci i osoby samotne, i chore bardzo często pozostawione samym sobie. Uczynimy wszystko, aby dotrzeć do tych rodzin i poszczególnych osób z parafii. Zaangażujemy Parafialny Zespół Caritas oraz wolontariuszy. Nie bójmy się otwierać na współpracę z instytucjami samorządowymi, stwórzmy w parafii i wyeksponujmy w widocznym miejscu listę jadłodajni, schronisk, i noclegowni. Konkretnym apostołstwem wobec naszych potrzebujących braci i sióstr jest wyznanie wiary, że narodził się w naszych sercach i wspólnotach Emanuel, Bóg z nami. W czasie pandemii, którą przeżywamy jest to wezwanie jeszcze bardziej wymowne i aktualne.

Chorzy

Każdego miesiąca udajemy się z posługą sakramentalną do chorych z terenu naszych parafii. Zanosimy im Ciało Pańskie, spowiadamy i umacniamy sakramentem chorych. Ogłaszajmy, zwłaszcza przed Świętami Bożego Narodzenia, że chętnie przyjdziemy do tych, którzy regularnie z tej posługi nie korzystają. Zaprosimy – chętnych -nadzwyczajnych szafarzy Komunii św., aby w Święta i w każdą niedzielę zanosili Eucharystię tym chorym, którzy w czasie pandemii wyraźnie o to proszą. Propagujmy pośród odwiedzanych czytelnictwo „Listu do cho-

rych” oraz zapraszamy do modlitwy w intencji Kościoła. Postarajmy się także, aby przy zaangażowaniu Parafialnego Zespołu Caritas, Parafialnej Rady Duszpasterskiej, młodzieży, ministrantów dotrzeć ze świątecznym podarunkiem do chorych i samotnych parafian.

Dzień Chorych

Kościół przeżywa Światowy Dzień Chorego w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, 11 lutego. O decyzjach w sprawie przeprowadzenia dnia chorego w parafii poinformujemy osobnym komunikatem kurialnym.

Dzieci

Największym dramatem współczesnego świata jest cierpienie dzieci. W wielu naszych wspólnotach parafialnych, na stałe przyjęła się akcja przygotowywania świątecznych podarunków dla dzieci, które za pośrednictwem Parafialnego Zespołu Caritas trafiają do potrzebujących. Aby pomoc była konkretna i dotarła na czas, przygotowujemy na początku Adwentu kartki, np. w formie serca i zamieścimy na nich imię i wiek dziecka.

W czasie pandemii listę potrzebujących dzieci możemy zamieścić na stronie internetowej parafii.

Świeca Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom

Od wielu lat Caritas przygotowuje świece, które są wsparciem dla ubogich dzieci. Warto zachęcać wiernych do udziału w akcji. Wielokrotnie szukamy sposobów, które mają pomóc w ożywianiu i propagowaniu wspólnej modlitwy. Zachęcajmy wiernych, aby krótka modlitwa przed posiłkiem, rozpoczynała obrzęd zapalania świecy przy stole, w gronie rodziny i przyjaciół. Niech zapalenie świecy, stanie się wyznaniem wiary w to, że narodził się Zbawiciel, który jest Światłością Świata.

Wigilie dla samotnych i bezdomnych

Ważnym akcentem przeżywania Świąt Bożego Narodzenia jest organizowanie spotkań wigilijnych dla osób samotnych i bezdomnych. Bardzo często akcje takie podejmowane są przez władze samorządowe. Chętnie włączajmy się we współorganizowanie takiego dzieła, a jeśli trzeba spróbujmy w ramach parafii przygotować takie spotkanie. W tym roku – niestety - ograniczając się do wydania w reżimie sanitarnym paczek żywnościowych.

Z powodu pandemii nie odbędzie się wigilia dla bezdomnych, samotnych i potrzebujących na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. Caritas zorganizuje spotkania wigilijne dla podopiecznych w czterech jadłodajniach na terenie miasta Poznania.

O szczegółach tego wydarzenia Caritas Archidiecezji Poznańskiej poinformuje parafie osobnym komunikatem.

Projekt misyjny: „Gwiazda Betlejemską 2022”

Akademickie Koło Misjologiczne (AKM) po raz kolejny przygotowuje na Uroczystość Objawienia Pańskiego torebki z kadzidłem, węgielkiem i kredą. Tradycyjnie ofiary zebrane z ich sprzedaży zostaną przekazane na Dom Pokoju, Dom Dziecka, który prowadzi w Jerozolimie Siostry Elżbietanki.

Misyjny Dzień Dziecka

Misyjny Dzień Dziecka, który kończy czas kolędowania misyjnego, odbędzie się online, dnia 8 stycznia 2022 roku, godz. 10.00, w Domu Zakonnym Sióstr Klawerianek w Poznaniu. Zapraszamy i zachęcamy do wzięcia udziału, w tym integrującym dzieci misyjnym spotkaniu. Wszystkie informacje na temat programu Misyjnego Dnia Dziecka i innych misyjnych dzieł w Archidiecezji, uzyskamy u Sióstr Klawerianek, w czasie ich dyżuru w Kurii Metropolitalnej, w środy w godzinach od 9:00 do 14:00 lub w Archidiecezjalnym Sekretariacie Misyjnym, który znajduje się przy ul. Dmowskiego 130 w Poznaniu, tel. 61 869-95-38, e-mail: misje.poznan@op.pl, www.sekretariatmisyjny.pl .

Orszak Trzech Króli

Bardzo cieszy fakt, że już nie tylko w Poznaniu, ale również w wielu mniejszych miastach i miejscowościach Archidiecezji organizowane są orszaki Trzech Króli. Ich nadrzędną misją jest pielęgnowanie, promowanie i szerzenie wartości prorodzinnych, i wspólnotowych w kontekście Świąt Bożego Narodzenia. Wydaje się, że w dzisiejszym świecie, który coraz mocniej odrzuca wartość i świętość rodziny, życia i wspólnoty, warto podjąć trud integrowania wspólnoty parafialnej wokół tej właśnie inicjatywy. Wszelkie potrzebne informacje o przeprowadzeniu wydarzenia w dobie pandemii koronawirusa odnajdziemy na stronie internetowej www.orszak.org.

O poznańskim Orszaku Trzech Króli poinformujemy stosownym komunikatem Kurii Metropolitalnej w połowie grudnia br.

Szkolne koła Caritas

W szkołach terenie Archidiecezji Poznańskiej działa 120 kół Caritas. Należy do nich ponad 1750 dzieci i młodzieży. Pomagamy i wspieramy katechetów w powoływaniu do życia SKC, które uczą nie tylko wrażliwości na potrzeby bliźnich oraz aktywności w konkretnym działaniu, ale są także dużym wsparciem formacji duchowej.

Pomoc sąiedzka

Zwracamy uwagę na piękny polski zwyczaj zapraszania do wieczerzy wigilijnej samotnych sąsiadów, krewnych i przyjaciół. Akcentujemy, że puste nakrycie nie musi być tylko symbolem, ale wręcz przeciwnie powinno zachęcać do autentycznej pomocy bliźnim.

W czasie trwającej pandemii zwracamy uwagę na osoby samotne, które przebywają na kwarantannie i walczą z wirusem. Zatrószymy się o rozmowę telefoniczną, o zakupy dla nich, opłacenie rachunków, wprowadzenie psa.

